

noget af den saakaldte Skolelærerliteratur eller dens Fortsættelse Kapellan- og Højskolepoesien, desuden en Række egenlige Opbyggelsesskrifter, særlig naturligvis de blombergske. Enkelte Steder kunde man ogsaa finde et tilfældigt opbevaret Eksempplar af gamle Dages religiøse Literatur, smaa, tykke, storstilede Bøger med de besynderligste Titler. En hed »Frelsens Olje«. En anden »Liden gylden Skatkiste«. En tredje »Fire Bøger om Kristi Efterfølgelse«. En fjerde »Jesu blodige Vunder og Saar som det sikreste Tilflugtssted for alle i Nød bestedte Syndere«. Folk blev næsten lidt forlegne, naar man fandt dem i Besiddelse af saadanne pietistiske Skrifter fra en uoplyst Tidsalder; og da i Virkeligheden heller Ingen læste i dem længer, havde det ikke været svært for Per at erhverve nogle Stykker af dem til sin Bogsamling. Han havde anskaffet dem alene for Snurrighedens Skyld; men som han en Aften sad og bladede i en af dem, idet han særlig eftersøgte saadanne Steder, der var stærkest mærkede af Fortidens Læsning, gjorde han den Opdagelse, at disse gamle Folkeskrifters naive, snart platte, snart svulstige Tone, der i Grunden var ham imod, alligevel paa en sær Maade betog ham.

Og dette førte videre. Med sin uophørlig voksende Trang til at komme tilbunds i sig selv, til at forstaa sit eget Væsen endog i dets flygtigste Fornemmelser, tog han fat paa en historisk Under-